

نقش ترویج و آموزش کشاورزی در توانمندسازی زنان روستایی و اهمیت آن در امنیت غذایی و توسعه روستایی

شیمای زارعی^۱، روح ا. رضایی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی دانشگاه زنجان، ^۲ استادیار گروه ترویج، ارتباطات و توسعه روستایی دانشگاه زنجان

Zareei.shima@gmail.com

جوامع روستایی به عنوان اصلی ترین تولیدکنندگان مواد غذایی، دارای نقشی کلیدی در تأمین امنیت غذایی یک جامعه می باشند. زنان روستایی یکی از گروه های مؤثر در روستا هستند که سهم آنان در نیروی کار کشورهای جهان سوم به دلیل سنتی بودن ساختار تولید به شیوهی معیشتی با درآمد اندک و نیز به دلیل نوع روابط کار در این ساختار، بیشتر از مردان می باشد. این در حالی است که زنان روستایی همواره یکی از محروم ترین اقشار گروه قشرها در دسترسی به منابع و بهره گیری از فرصت های توسعه بوده اند، بنابراین برای بهبود و ارتقا کیفی و کمی تولید، افزایش توانمندی ها و رفع محرومیت های زنان روستایی، باید اطلاعات و آموزش های لازم به آنان ارائه شود که در این زمینه، ترویج کشاورزی به عنوان یک نظام آموزشی می تواند نقش کلیدی را ایفا نماید. نظام ترویج کشاورزی بر آن است تا در اطلاعات، مهارت، بینش و نگرش افراد تغییرات مثبت حاصل آید و بدیهی است در این روند زنان نیز به مانند مردان از مخاطبان اصلی برنامه های ترویجی محسوب می شوند. با در نظر گرفتن اهمیت موضوع، این مطالعه به روش مروری و با هدف بررسی نقش ترویج و آموزش کشاورزی در توانمندسازی زنان روستایی در راستای تأمین امنیت غذایی و توسعه روستایی صورت پذیرفته است. مطالعات حاکی از آن است که نظام ترویج کشاورزی می تواند با شناسایی موانع و محدودیت های پیش روی زنان و ارائه آموزش های مفید در جهت توانمند نمودن آنان در ابعاد مختلف زندگی از طریق توسعه مهارت های اجتماعی - مدیریتی، دسترسی به تکنولوژی مناسب و منابع تولید در برنامه های توسعه روستایی و ترویج کشاورزی، نقش بسزایی در تأمین امنیت غذایی کشور و توسعه جوامع روستایی ایفا نماید، بر همین اساس لازم است در درجه اول بستر مناسب برای توانمندسازی آنان با توجه به نقش های چندگانه و مسئولیت های متعدد و نوین زنان در عرصه خصوصی و عمومی روستا، جهت کسب منابع ارزشمند فراهم شود.

واژه های کلیدی: توانمندسازی زنان، امنیت غذایی، ترویج و آموزش